

Daniel Kitabı - Numara Elli Beş

Peygamberlik Örgüsünün Gözler Önüne Serilmesi: Gabriel'in Daniel'e Vahyi

Jeff Pippenger

2024-01-19

Cebrail, Daniel, Yeremya'nın peygamberlik sözündeki yetmiş yıllık sürgünü ve Musa'nın antı ve lanetini anladıktan sonra ona geldi.

Hükümdarlığının ilk yılında, ben Daniel, Rab'bin sözüyle peygamber Yeremya'ya bildirilen yılların sayısını kitaplardan anladım: Yerusalım'in yıkıntılarında yetmiş yılın tamamlanacağını. . . . Evet, bütün İsrail Senin Yasanı çiğnedi; sesine itaat etmemek için yüz çevirdiler; bu yüzden, Tanrı'nın kulu Musa'nın Yasası'nda yazılı olan lanet ve ant üzerimize döküldü; çünkü O'na karşı günah işledik. Ve üzerimize büyük bir kötülük getirerek, bize ve bizi yargılayan yargıçlarımıza karşı söylediği sözleri doğruladı; çünkü göğün altında Yerusalım'e yapılmış olan gibi bir şey yapılmamıştır. Musa'nın Yasası'nda yazıldığı gibi, bu bütün kötülük başımıza geldi; yine de suçlarımızdan dönelim ve Senin gerçeğini anlayalım diye, Rab Tanrımız'ın huzurunda dua etmedik. Bu nedenle Rab bu kötülüğü gözetti ve onu üzerimize getirdi; çünkü Rab Tanrımız yaptığı bütün işlerde adildir; çünkü O'nun sesine itaat etmedik. Daniel 9:2, 11-14.

Daniel'in kullandığı ve “yemin” olarak çevrilen sözcük, Levililer 26'da Musa'nın kullandığı ve “yedi kez” olarak çevrilenle aynıdır. Sister White bize, dokuzuncu bölümde Daniel'in Yeremya'nın yetmiş yıllık dönemi ile iki bin üç yüz yıllık dönemin ilişkisini anlamaya çalıştığını bildirir. Cebrail'e sekizinci bölümde, Daniel'in iki bin üç yüz gün görünümünü anlamasını sağlaması emredilmişti ve Cebrail dokuzuncu bölümde geri döndüğünde işini tamamlamaktadır, Daniel'e de yedi, sekiz ve dokuzuncu bölümlerin konusu olmuş iki görümü zihninde birbirinden ayırmasını bildirir. Bu iki görünüm, 1798'de mühürü açılan “bilginin artması”nın ana temasıdır.

Yeremya'nın yetmiş yılı ile Musa'nın “laneti”, Musa'nın “yemini” ile temsil edilen “yedi vakit”in simgeleridir; fakat Cebrail, iki bin üç yüz yıllık dönemin dökümünü sunacaktır. Bu dönem ancak, “ayaklar altına alınma” görünümü (“chazon”) ile “görünüş” görünümü (“mareh”) arasındaki ilişkinin doğru biçimde ayrıştırılmasıyla doğru şekilde bölünebilir. Cebrail, Yahudilere dört yüz doksan yıllık bir mühlet verildiğini belirterek söze başladı. Bu süre, yetmiş yıllık esareti doğurmuş olan dört yüz doksan yıllık isyan dönemiyle aynıydı.

Yirmi dördüncü ayetteki “determined” sözcüğü, MÖ 457'de üçüncü fermanın çıkarılmasından MS 34'te Stefanos'un taşlanmasına kadar olan dönemi ele alır; ancak yirmi altıncı ve yirmi yedinci ayetlerdeki “determined” sözcüğü, putperestlik ve papalığın ıssız bırakan güçlerini tanımlamaktadır.

Altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek, ama kendisi için değil; gelecek olan önderin halkı kenti ve tapınağı yıkacak; sonu bir sel gibi olacak ve savaşın sonuna dek yıkımlar kararlaştırılmış olacak. O, bir hafta için birçoklarıyla antlaşmayı sağlamlaştıracak; haftanın

ortasında kurbanı ve sunuyu sona erdirecek; iğrençliklerin yayılması yüzünden orayı ıssız bırakacak; sona erinceye dek böyle olacak ve kararlaştırılan hüküm ıssız kalanın üzerine dökülecek. Daniel 9:26, 27.

Gabriel, Daniel'e, "Mesih" "kesilip ortadan kaldırıldıktan" "sonra" "gelecek olan önderin halkının kenti ve tapınağı yıkacağını" bildirir. Putperest Roma, MS 66'dan 70'e kadar tam üç buçuk yıl süren kuşatma sırasında "kenti ve tapınağı" yıktı. Gabriel, "savaşın sonu"nun "bir sel ile" olacağını ve savaşın "yıkımlardan" oluşacağını belirtir. Yeruşalim'e ve tapınağa karşı yürütülen savaş, putperestlik ve papalık tarafından gerçekleştirilen ayaklar altına alınma eylemiydi. Başlangıçta Yeruşalim'i yıkacak putperest güç Babil'di, fakat Mesih çarmıha gerildikten sonra onu yıkacak putperest güç Putperest Roma'ydı. Ancak tapınağa ve orduya karşı yürütülen savaş iki ıssızlaştırıcı güç tarafından gerçekleştirildi ve Kutsal Yazılar'da bu iki ıssızlaştırıcı güçten ikincisi papalıktır.

Papalık, "taşkın kırbaç" olarak temsil edilen güçtür; Daniel kitabının on birinci bölümünün kırkinci ayetinde "taşan ve geçip giden" güç odur. Babil'le başlayan ve Musa'nın Tesniye'de betimlediği üzere karanlık sözler söyleyen demir ulusla devam eden Yeruşalim'in çiğnenmesini Papalık izledi. Çiğnenmenin sonuna kadar "yıkımlar" "belirlenmişti." Yirmi yedinci ayette Mesih, bir hafta boyunca birçoklarıyla antlaşmayı pekiştirir. O haftanın ortasında, Mesih gökteki kutsal yerde başkâhnlık hizmetine başladığında, yeryüzündeki kurban sistemi sona erecekti. Onlar için kesilip ayrılmış olan sınama süresi sırasında Yahudilerin itaatsizliği nedeniyle, kutsal yer ve kent yeniden ıssız bırakılacaktı.

Ayet şöyle diyor: "İğrençliklerin yayılması yüzünden onu ıssız bırakacak; tamamlanışa kadar; ve kararlaştırılan şey ıssız olana dökülecek." Yahudiler sonunda sınama zamanının kâsesini ağzına kadar doldurdularında, şehir ve mabet savaşın sonuna kadar ıssız kalacaktı. 1798'deki ayaklar altına alınmanın "tamamlanışında", papalığın ölümcül bir yara alacağı "kararlaştırılmıştı". Sonra şehir ve mabet, Yahudilerin üç fermanla harfi Babil'den çıktıklarında tip olarak gösterildiği gibi, eski haline getirilecek ve yeniden inşa edilecekti.

O savaşın sona ermesine kadar Kudüs papalık gücü tarafından ayaklar altına alınacaktı. İki bin üç yüz yıllık süre içindeki ayrı dönemleri oluşturan peygamberlik zamanları, yetmiş yıllık çiğnenme görünümünün kutsal yerin ve ordunun eski hâline getirilmesi görünümüyle bağlantısı anlaşılardan doğru biçimde anlaşılabilir. Musa'nın lanetinin dağılışına ilişkin görünümü reddetmek, toplaniş görünümünü reddetmektir. Yetmiş yıl görünümü dağılış görünümüdür. İki bin üç yüz yıl görünümü toplaniş görünümüdür. Yetmiş yıl görünümü, dağılışı "chazon" görünümüdür; iki bin üç yüz yıl görünümü ise toplanişın "mareh" görünümüdür.

O halde Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın. Markos 10:9.

İki görünüm peygamberlik bağlamında birbirine bağlanmıştır ve birini reddetmek, ikisini de reddetmektir. Bu gerçek, Adventistler iki bin üç yüz yıllık peygamberliği sahiplendiklerini iddia etseler de, Adventizmin merkezi direğini — 1863'te "yedi zaman"ı reddettikleri kadar kesin biçimde — reddettiklerini gösterir. Yahudiler Tanrı'nın yasasını tuttıklarını iddia etmiyorlar mıydı? Eski İsrail Mesih'i beklediklerini söylemiyor muydu? Tanrı'nın Sözü'nü desteklemeyen bir iddia anlamsızdır.

Millerciler sonunda, iki bin üç yüz günlük sürenin sona erdiği tarih olarak 22 Ekim 1844'ü belirlediler, ancak anlayışları sınırlıydı. Büyük hayal kırıklığından sonra ancak, göksel tapınak ve o tarihte Mesih'in En Kutsal Yer'de görünmesi konuları aydınlığa kavuştu. Ancak o tarihten sonra, üçüncü meleğin mesajını ve Tanrı'nın yasasını anladılar.

Rab, iki bin üç yüz yılla ilişkili peygamberlik ışığını artırmayı amaçlamıştı ve 1856'da daha fazla ışık için kapıyı açtı; ancak sonraki yedi yıl içinde Adventizm o kapıyı kapattı. Rab, peygamberlik öğrencilerini Hiram Edson'un makalelerine ancak 11 Eylül 2001'den sonra yeniden yönlendirdi ve "yedi zaman" ışığı bir kez daha artmaya başladı.

İki bin üç yüz yıllık peygamberlik ile iki bin beş yüz yirmi yıllık peygamberlik arasındaki ilişkiyi görmeyi reddeden Adventizm, 22 Ekim 1844'ü kısır ve eksik bir biçimde anladı.

S. S. Snow çarmıha gerilmenin tarihini kesinleştirdiğinde, 22 Ekim 1844 tarihi belirlendi.

Şunu bil ve anla ki, Yeruşalim'i onarmak ve yeniden inşa etmek için buyruğun çıkmasından Meshedilmiş Önder'e kadar yedi hafta ve altmış iki hafta olacaktır; sokak yeniden yapılacak ve sur da, hem de sıkıntılı zamanlarda. Ve altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek, fakat kendisi için değil; gelecek olan önderin halkı kenti ve kutsal yeri yıkacak; sonu bir sel gibi olacak ve savaşın sonuna dek yıkımlar belirlenmiştir. Bir hafta için birçoğlarıyla antlaşmayı sağlamlaştıracak; haftanın ortasında kurbanı ve sunuyu durduracak; iğrençliklerin yayılması yüzünden orayı ıssız bırakacak; tamamlanmaya dek, karşılaştırılan ıssız kalanın üzerine dökülecektir. Daniel 9:25-27.

Milleritler çarmıha gerilmenin doğru tarihini tespit ettiler ve ardından iki bin üç yüz yıllık dönemin sonu belirlendi. "Haftanın ortasında" Mesih'in, Yahudilerin deneme süresi kadehini ağzına kadar doldurmaları nedeniyle "antlaşmayı" doğruladığı zamanda gerçekleşen "Mesih'in kesilmesi" de tespit edildi; bu durum "İğrençliklerin yayılması" ile temsil ediliyordu. Çarmıh, Gece Yarısı Çılgılığı mesajının tanınmasında vazgeçilmez olan tarihsel bir işaret taşı haline geldi.

Tanrı'nın gücünün böylesine güçlü bir tezahürünü ortaya çıkaran ayetlerde yer alan ışığa rağmen, Milleritler, Daniel'in iki görümün ilişkisini anlamaya yönelik arzusuyla temsil edilen o ayetlere dair bir anlayışa asla ulaşamadılar. Mesih'in antlaşmayı onayladığı hafta iki döneme bölünmüştü; Kardeş White daha sonra bunun, Mesih'in üç buçuk yıllık kişisel hizmetini ve ardından öğrencileri tarafından temsil edilen hizmetini ifade ettiğini belirtmiştir. Çarmıhın, tarihsel bir yol işareti olarak 22 Ekim 1844 tarihini saptamak için bir dayanak noktası haline geldiğini gördüler; fakat onun aynı zamanda üç buçuk yıllık, birbirinin aynı iki dönemin merkezi olduğunu ve böylece Tanrı'nın Musa aracılığıyla "antlaşmasının kavgası" diye adlandırdığı "yedi zaman"ı temsil ettiğini görmediler.

Ben de size karşıt davranacağım ve günahlarınız yüzünden sizi yine yedi kat cezalandıracağım. Antlaşmamın davasının öcünü alacak bir kılıcı üzerinize getireceğim; ve kentlerinizin içine toplandığınızda aranıza salgın göndereceğim; ve düşmanın eline teslim edileceksiniz. Levililer 26:24, 25.

Mesih birçok kişiyle antlaşmayı pekiştirirken, söz konusu olan, itaatsiz Yahudilerle ihtilaf ettiği antlaşmaydı. Onun "antlaşmasının davası" MÖ 723'te, Asurlular kuzey krallığını esarete

götürdüğünde başladı ve ardından bin iki yüz altmış peygamberlik günü boyunca putperestlik, ulus olarak İsrail'i ayaklar altına aldı. Bu çığnenişi, bu kez ruhsal İsrail'in papalık tarafından ayaklar altına alındığı başka bir bin iki yüz altmış peygamberlik günü izledi.

Mesih'in antlaşmayı onayladığı—iki bin üç yüz yıllık görümün yerine gelmesi olarak—peygamberlik haftası, aynı zamanda iki bin beş yüz yirmi yıllık görümü de temsil ediyordu. Millerciler, Gece Yarısı Çılgılığının mesajını doğru biçimde ilan edecek kadar iki bin üç yüz yıllık peygamberliği yeterince kavradılar; ancak dokuzuncu bölümde Cebrail'in yorumunun iletmeyi amaçladığı ışıktan bir kısmını reddetmeyi seçtiler.

Gabriel, “konu” ve “görüm” olarak ifade edilen iki görümü doğru biçimde ayırması (zihnen birbirinden ayırması) için Daniel'e öğüt vermişti; ve o öğüdün gereği olarak Sister White bize, Daniel'in yetmiş hafta (“yedi kez”in bir simgesi) ile iki bin üç yüz yıl arasındaki ilişkiyi anlamaya çalışırken asıl yükünün bu olduğunu bildirir.

Adventizm'in “yedi zaman”ı reddetmesi, onları, iki bin üç yüz yıldan kesilip ayrılan ilk dört yüz doksan yıllık dönemin, Musa'nın “antlaşmasının davası” olarak tanımladığı antlaşmanın isyanını temsil ettiğini anlayamayacakları bir konuma getirdi.

Ayrıca, haftanın ortasındaki çarmıha gerilişin yalnızca tarihi tespit etmekle kalmayıp daha fazlasını yaptığını anlamaları da engellendi; zira o, Mesih'in antlaşmanın kanına ilişkin İsrail'in itaatsizliğiyle olan çekişmesinin tam merkezini ortaya koydu. Çarmıhta birçokları için dökülen ve kendi antlaşmasını tasdik eden kanın, Levililer yirmi beş ve yirmi altıda ortaya konan antlaşmayı da tasdik ettiğini göremediler.

Eski İsrail, antlaşmayı "Rab ne söylediye hepsini yapacağız" şeklindeki beyanları olarak tanımlayarak bir antlaşma üstlendi; oysa Mesih'in sunduğu antlaşmanın, O'nun yasasının yüreğe yazılmasını gerektirdiğinden bütünüyle habersizdi. Antlaşmanın koşullarını farisice tanımlamaları, gerçek antlaşmayı anlamalarını ve kabul etmelerini engelledi.

Modern İsrail, haftanın ortasında çarmıhtaki kanı, Mesih'i reddedip Sezar'dan başka kralları olmadığını ilan ettikleri sırada eski İsrail'in yaşadığı körlüğün aynısına Modern İsrail'de yol açan terimlerle tanımlamıştır.

Modern İsrail, Cebrail'in Daniel için ana hatlarını çizdiği tarihin sadece antlaşmanın onaylanmasını değil, aynı zamanda o antlaşmayı reddedenlerin başına getirilen dağıtılmayı da içerdiği gerçeğine kördür; zira ayetler, putperest Roma'nın (gelecek olan prensin) şehri ve tapınağı yok edeceğini ve savaşın sonuna kadar (tapınak ile orduyu çığneyen) “yıkımların” (çoğul olarak) belirlendiğini bildirir.

Mesih'in birçoğuyla yapılan antlaşmayı tasdik etmek için kanını döktüğü tarihte, putperest Roma ve papalık Roma olmak üzere iki yıkıcı güç özellikle tanımlanır. Çarmıhta dökülen kan, Mesih'in göksel mabede getirdiği şeydir ve iki bin üç yüz yıllık “mareh” görümüyle temsil edilen işinin bir simgesidir. Bu tarih, mabedi ve orduyu çığneyecek olan iki yıkıcı güçle temsil edildiği üzere, iki bin beş yüz yirmi yıllık “chazon” görümünün tarihiyle iç içe örülmüştür.

Miller'in rüyasında mücevherler olarak temsil edilen gerçekler güneş kadar parlaktı, ancak tamamlanmamışlardı. Son günlerde, Gece Yarısı Çılgılığı harfi harfine tekrarlandığında, aynı o mücevherler "kir fırçalı Adam" tarafından yeni, daha büyük bir sandığa atılacak ve sonra ilk hâllerinden on kat daha parlak parlayacaklar. Onlar, son Gece Yarısı Çılgılığı mesajının sınaması hâline gelir. Bu mücevherler, Habakkuk'un peygamberlik ettiği iki tanık tarafından, tablolar olarak özellikle tanımlanmıştı. 1843 ve 1850 öncü çizelgelerinin iki tablosu "satır üzerine satır" üst üste konulduğunda, Miller'in mücevherleri açıkça belirlenir ve böylece bu mücevherler son Gece Yarısı Çılgılığı mesajını temsil eder.

İki tabloda yer alan gerçeklerin çoğu, Daniel kitabının yedinci ve sekizinci bölümlerindeki canavarların kimliklerinin belirlenmesi gibi, 1844'ten önce yerine gelmiş peygamberlik sözlerini tasvir eder. Daniel'in ikinci bölümündeki heykel yer alır. Görümün Roma'yı mı yoksa Antiokhos Epiphanes'i mi işaret ettiğine dair tartışma oradadır. İlk hayal kırıklığı ve Habakkuk ile on bakirenin bekleme zamanı oradadır. Üçüncü meleğin gelişi de, göksel mabet de oradadır. "Günlük", putperestliğin bir simgesi olarak oradadır. Ve elbette, İslam'ın üç "Vay"ı da oradadır. Bir araya getirildiklerinde, tablolar, Yahuda oymağının Aslanı peygamberlik bir gerçeğin mührünü açtığına gerçekleşen "bilginin artışı"nın bir örneğini temsil eder.

Ulai Irmağı görünümünü, 1798'de zamanın sonunda mührü açılan ve artarak William Miller'in rüyasındaki yeni, daha büyük sandığın mücevherlerini oluşturan peygamberlik bilgisinin bir sembolü olarak ele alışımızı tamamlarken, tarihlerinde eksik kalmış Millerci hakikatleri yeniden ele alacağız. Bazıları, Millercilerin yaşadığı tarihsel dönem nedeniyle eksik kaldı; diğerleri ise üçüncü meleğin ilerleyen ışığına ayak uydurmayı reddedenlerin itaatsizliği yüzünden eksik bırakıldı.

Bu konulara bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Tanrı'nın bir mesajla gönderdiği kişiler yalnızca insanlardır; ama onların taşıdığı mesajın mahiyeti nedir? Tanrı, neyin tercih edileceği konusunda size danışmadı diye, uyarılardan yüz mü çevirecek ya da onları hafife mi alacaksınız? Tanrı, konuşacak, yüksek sesle haykıracak ve çekinmeyecek insanları çağırır. Tanrı, bu zaman için kendi işini yapmak üzere habercilerini görevlendirmiştir. Bazıları, Mesih'in doğruluğu hakkındaki mesajdan yüz çevirip, bu insanları ve kusurlarını, hakikatin mesajını arzu edilen tüm zarafet ve incelikle ifade etmedikleri için eleştirmeye yöneldi. Onlarda fazla gayret var, fazla ciddiler, çok kesin konuşuyorlar; ve birçok yorgun ve ezilmiş cana şifa, yaşam ve teselli getirecek olan mesaj, bir ölçüde dışlanıyor; çünkü nüfuz sahibi kişiler, kendi yüreklerini kapattıkları ve kendi iradelerini Tanrı'nın söylediğine karşı koyacak şekilde öne sürdükleri ölçüde, ışık ve canlandırıcı güç için özlem duyan ve dua edenlerden ışık huzmesini uzaklaştırmaya çalışacaklardır. Mesih, kullarına karşı söylenen bütün sert, kibirli, alaycı sözleri, kendisine karşı söylenmiş sayarak kaydetmiştir.

Üçüncü meleğin mesajı anlaşılmayacak; yeryüzünü görkemiyle aydınlatacak ışık, onun ilerleyen görkemi içinde yürümeyi reddedenler tarafından sahte bir ışık olarak adlandırılacak. Yapılabilecek iş, gerçeği reddedenler tarafından imansızlıkları yüzünden yapılmadan kalacak. Gerçeğin ışığına karşı çıkan sizlerden rica ediyoruz: Tanrı'nın halkının yolundan çekilin. Gökten gönderilen ışık üzerlerine açık ve sabit ışınlarla parlansın. Bu ışık size geldiği için, Tanrı

onu nasıl kullandığınızdan sizi sorumlu tutar. İşitmek istemeyenler sorumlu tutulacaktır; çünkü gerçek onların erişebileceği kadar yakına getirilmiştir, fakat onlar fırsatlarını ve ayrıcalıklarını küçümsediler. İlahi yetkiyi taşıyan mesajlar Tanrı'nın halkına gönderilmiştir; iyilik ve gerçekle dolu Mesih'in görkemi, yüceliği ve doğruluğu sunulmuştur; Tanrılığın doluluğu İsa Mesih'te, önyargı ile kapanmamış bütün yürekleri cezbetmek üzere aramızda güzellik ve hoşluk içinde ortaya konulmuştur. Tanrı'nın aramızda iř gördüğünü biliyoruz. Canların günahtan doğruluğa döndüğünü gördük. İmanın, yüreği ezik olanlarda yeniden canlandığını gördük. Biz, yollarına devam eden ve yalnızca birinin Tanrı'ya yücelik vermek için geri döndüğu temizlenen cüzamlılar gibi mi olalım? Bunun yerine O'nun iyiliğini anlatalım ve Tanrı'yı yürekle, kalemle ve sesle övelim. Review and Herald, 27 Mayıs 1890.